ष्टानां दिशां पालेभ्यः चतुर्भ्यः इन्द्र-यम-वरुण-सोमेभ्यः अमृतेभ्यः देवेभ्यः समर्पयामीति शेषः। भूतस्य अस्मिन् कर्म्मणि प्राप्तस्य पशोः अध्यक्षेभ्यः स्वामिभ्यः देवेभ्यो वयं हविषा इदं विधेम शीघ्रमेव परिचरेम॥

अथ नवमीमाह। "विश्वा आशा मधुना सꣳसृजामि। अनमीवा आप ओषधयो भवन्तु। अयं यजमानो मृधो व्यस्यताम्। अगृभीताः पशवः सन्तु सर्व्वे" इति। विश्वा आशाः सर्व्वा दिशः अहं मधुना मधुरेण वृष्ट्युदकेन संसृजामि संयोजयामि। के च आप ओषधयश्च अनमीवा रोगरहिताः भवन्तु सन्तु। अयञ्च यजमानः मृधः शत्रून् व्यस्यतां निरस्यतु। सर्व्वे पशवः अगृभीताः व्याघ्र-तस्करादिभिरस्वीकृताः सन्तु। इमं मन्त्रद्वयं पशौ सञ्ज्ञप्यमाने यजमानेन जप्यम्। तथा दिवः श्येनीसञ्ज्ञिकास्विष्टिषु आशायै चरुमित्यस्य याज्यानुवाक्ये। तथा च तयोः प्रतीकद्वयमाम्नातम्, आशानां त्वा विश्वा आशा इति॥

अथ दशमीमाह। "अग्निः सोमो वरुणो मित्र इन्द्रः। बृहस्पतिः सविता यः सहस्री। पूषा नो गोभिरवसा सरस्वती। त्वष्टा रूपाणि समनक्तु यज्ञैः" इति। अग्न्यादयस्त्वष्टृपर्य्यन्ता ये दश देवाः सन्ति तेषां मध्ये एकैक एव नोऽस्माकम् अवसा रक्षणाय गोभिः समनक्तु संयोजयतु। यज्ञैश्च समनक्तु, त्वष्टा देवो रूपाणि पुत्रपौत्रादिशरीराण्यपि समनक्तु। यः सहस्रीति सवितृविशेषणं यः सहस्रसङ्ख्याकरश्मियुक्तः सोऽयं सवितेति योज्यम्॥